

Peres Sándor:
ÜNNEPEN *

A feltámadásnak dicsőséges ünnepén gyűl egybe a kisdednevelők serege Szegeden, hogy megtartsa közgyűlését s a szeretetnek és hálának koszorúját adja át a kisdedek nagy költőjének: *Pósa* Lajosnak.

Az élet megújul, a sírban sem vész el; az élet örök! Amíg ezt hirdetjük a vallásnak igéivel, s amíg elmerül lelkünk a Megváltó csodás hitébe: emelkedik szív és lélek s az eszmék tiszta világában színről-színre látjuk a megújuló, a soha nem haló életet. Látjuk, hogy a szeretet, mely a betlehemi bölcsőből szerteáradt, az egyéni és társadalmi életnek ma is oly hatalmas forrása és fenntartója, mint volt egykoron. Látjuk, hogy mindaz, ami szép, jó, igaz, mindaz, ami az élet tartalmában nagy és nemes, nem vész el soha és él ma is. A szív, mely másokért érzett, a gondolat, mely a köznek javára tört s a kéz, mely másokért dolgozott, nem halt meg, nincs eltemetve, hanem él és érez, tör, dolgozik tovább!

Egy *Brunswick* nagy szíve, mely a kisdedeket magához ölelte, nincsen ott a martonvásári sírboltban, hanem megsokszorozva él mindenütt, ahol a kisdedet szeretettel és áldozattal védik, ápolják és nevelik. Él itt is, Szegeden, ahol a Jótékony Nőegyesület immár félszázadot meghaladó időn át vette föl és viseli a kisdedeknek fárasztó gondjait s hint rózsát a szegénységnek megviselt arcára és ültet nemes virágokat az elhagyottaknak parlagon heverő szívébe, lelkébe. Él mindnyájunkban, akik hazánk messze tájairól egybe sereglettünk azért, hogy összetartozásunkat megpecsételjük, hogy egymástól tanuljunk, hogy a közösség érzelméből új erőt merítsünk, hogy a kisdedek nevelését hirdessük, s hogy Isten és ember előtt tanúságot tegyünk erről az igazságról: rajongásig szeretjük a kisdedeket!

Rajongásig szeretjük a kisdedeket! Ez a mi ünnepi fogadalmunk, ez a mi örök igazságunk, mellyel övezve diadalmasan állunk meg az idők viharai és kedvezőtlen körülmények ezer bajai között. Ha minden megsemmisülhetne – ez az igazság él és mindent új életre kelt.

A gyermeknek rajongó szeretete él és ragad magával *Pósa* költészetében. A költő és a kisdednevelők egy szeretettel ölelik át a gyermeket. Az érzelmeknek ez az egysége magyarázza meg, hogy a kisdednevelők oly bensőséggel és igaz lelkesedéssel üdvözlnek a költőt. *Pósa* hangot ad a szeretetnek, mely mindnyájunkat a gyermekhez csatol és a költészet varázsával szeretetre indítja a gyermeket irántunk, nevelők iránt. Az ismereteknek, igazságoknak és érzelmeknek amaz elemeit, melyeket a gyermekek közös kincsévé kell tennünk, *Pósa* művészi formába öntve és megkapó érdekességbe öltöztetve bocsátja rendelkezésünkre s így munkánkat könnyebbé, kedvesebbé és sikerekben biztosabbá s gazdagabbá teszi. Van okunk tehát rá, hogy ünnepeljük a mi költőnket és mesterünket: *Pósa* Lajost.

És a kisdednevelők emez ünnepéről hazamenve, a mindennapok egyszerűségei között is érezzük minden pillanatban, hogy *Brunswick* nagy szíve él! Él, és *Pósa* Lajosban dalra dalt fakaszt, s e dalokkal a szeretet meghódítja és nagygyá teszi a kicsiny szíveket!

In: *Kisdednevelés, 1900. április 15. – Ujfalussy Sándor* néven

---

* *Peres Sándor* (1863 -1907), tanár, pedagógiai író, óvónőképző-, majd tanítóképző-intézeti igazgató, számos (többnyire *Ujfalussy* néven közölt) gyermekvers szerzője. *Dömötör Géza* mellett az 1890-es évek legjelentősebb magyar kisdednevelője, pedagógiai szakírója, 1895-től a *Kisdednevelés* szerkesztője.